

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, w zakresie w jakim wyznaczają one Cecaforma jako podmiot, któremu udzielono zamówienia na umowę ramową w przetargu EACEA/2017/01 oraz umowy zawartej pomiędzy EACEA i Cecaforma;
- zobowiązanie Komisji Europejskiej i EACEA do solidarnej zapłaty skarżącym kwoty 1 mln EUR;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i przejrzystości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2018 r. – VF/ EBC

(Sprawa T-39/18)

(2018/C 112/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF (przedstawiciele: adwokaci: L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności sporządzonych po ponownym zbadaniu: oceny za 2016 r. i 2016 annual salary and bonus review (rocznego przeglądu wynagrodzenia i premii, zwanego dalej „ASBR”) z dnia 24 maja 2017 r., doręczonych w tym samym dniu;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EBC z dnia 13 września 2017 r. w sprawie jego wniosku o ponowne rozpatrzenie przez administrację sporządzonych po ponownym zbadaniu oceny za 2016 r. i 2016 ASBR;
- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 20 grudnia 2017 r., doręczonej skarżącemu w dniu 21 grudnia 2017 r., o oddaleniu jego zażalenia na sporządzone po ponownym zbadaniu ocenę za 2016 r. i 2016 ASBR;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 marca 2017 r. o braku przekształcenia umowy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EBC z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie jego wniosku o ponowne rozpatrzenie przez administrację decyzji o braku przekształcenia jego umowy;
- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 15 listopada 2017 r., doręczonej mu w dniu 21 listopada 2017 r., o oddaleniu jego zażalenia na brak przekształcenia jego umowy;
- zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody i krzywdy doznanych przez skarżącego oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania skarżącego w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące argumenty.

1. W przedmiocie decyzji o braku przekształcenia umowy:

- Zarzut niezgodności z prawem polityki przekształcenia umów: naruszenie art. 10(c) warunków zatrudnienia personelu Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”) i art. 2.0 regulaminu pracowniczego oraz naruszenie hierarchii norm prawnych.
- Zarzut niezgodności z prawem: art. 10(c) warunków zatrudnienia i art. 2.0 regulaminu pracowniczego naruszają dyrektywę 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC ⁽¹⁾, a także motyw 6 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC.
- Decyzja o braku przekształcenia umowy została wydana na podstawie niezgodnych z prawem decyzji w sprawie oceny i ASBR.

2. W przedmiocie oceny:

- Nieprawidłowości proceduralne i brak dialogu.
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia, naruszenie zasady dobrej administracji i staranności oraz brak informowania.
- Oczywiste błędy w ocenie.

3. W przedmiocie decyzji w sprawie ASBR:

- Zarzut niezgodności z prawem wytycznych ASBR, naruszenie obowiązku uzasadnienia i naruszenie zasady pewności prawa.
- Brak wyjaśnień dotyczących okoliczności przyznania wynagrodzenia skarżącemu, brak przejrzystości i naruszenie obowiązku uzasadnienia.
- Oczywisty błąd w ocenie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2018 r. – Teollisuuden Voima / Komisja

(Sprawa T-52/18)

(2018/C 112/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finlandia) (przedstawiciele: M. Powell, solicitor, adwokaci Y. Utschneider i K. Struckemann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017)3777 final z dnia 29 maja 2017 r. o uznaniu koncentracji zmierzającej do nabycia New NP przez EDF za zgodną z rynkiem wewnętrznym (sprawa COMP/M.7764-EDF/Areva reactor bussines (Dz.U.2017, c 377, s. 5) oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.